

ხილო, მოგენდე, ჩამიტყდი
(სიმღერა)

ხილო, მოგენდე, ჩამიტყდი,
წყალს მიმეც ადევებულსა.
შორს დამრჩა სატრფო გულისა,
იმისთვის დაფეთებულსა.
ის ჰგოდებს... ვაი ჩემს თავსა,
ყველასგან გამეტებულსა,
კარგის არადროს მნახველსა,
უმწეოს, გარეტებულსა!
არ იქნა, ვერ მოვესწარი
მე საქმეს გაკეთებულსა.

გავხდი მდინარის სათრევილად, მის ლამის დასალამადა.
ან სატრფოს რაღა ვუშველო,
ვიცი, რომ არის ავადა.
წამლები უნდა, ექიმი,
როდი მორჩება თავადა!
შავად დავიწყე ცხოვრება
და მითავდება შავადა.

ვაჰ, ხილო, ხილო, რა გითხრა,
უგნურის ხელით ნაგებო!
ვაჰ, სატრფოვ, ობლად შეენილო,
სამოთხის მსგავსო თვალებო,
ვერ შევხვდით ერთი-მეორეს,
მკვდარი ველარას გარგებო!

1908 წ.